

H HARLEQUIN

A JALOOLINE ROMAAN

A woman with brown hair styled in an updo, wearing a yellow off-the-shoulder dress with gold embroidery on the sleeves and a pearl necklace, holds a large, ornate white lace fan. She is standing in a room with blue and gold curtains. A blue tufted chair is visible in the background.

*Tsevärki
krabvinna*

Jenni Fletcher

Originaali tiitel:
Jenni Fletcher
An Unconventional Countess
2020

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega (naise pilt esikaanel) pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ketlin Tamm
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Elle Raiend

Copyright © 2020 by Jenni Fletcher
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B10387720
ISBN 978-9949-82-655-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

Seda raamatut oli lõbus kirjutada, sest ma sain ühendada kaks lemmikajaviidet: Jane Austeni lugemise ja küpsetamise. Ühtlasi paneb see aluse uuele sarjale „Regendiajastu Bathi Belle'id“. Tegevustik toimub Bathi küpsisepoes, mis võimaldab mul loodetavasti veel tükk aega suhkrurohketel maiuspaladel lainel püsida.

Suurimad tänusõnad lähevad mu isale. Ta ei võta kunagi au enda peale ja kustutaks hea meelega sellegi äramainimise, ent kõige eest, mida tean Nelsonist ja Trafalgarist, olen just temale tänu võlgu. Sama lugu on ookeanikaladega, aga see on juba teine teema.

Viimaks tänan oma sõpra Claudiat selle eest, et ta kontrollis minu itaalia keele tõlkeid ja kinkis mulle ohtralt juustu.

Minu küpsisearmastajatest vanaemadele.

Ajalooline märkus

*K*una ma sirusin koos Nelsoni mälestusesemete kogujaga, oli üksnes aja küsimus, millal kirjutan loo merekangelasest ja viitan Trafalgari lahingule.

Lahing, mis toimus 21. oktoobril 1805, osutus nüüdisaegse Euroopa ajaloo üheks määravamaks sündmuseks. Prantsuse ja Hispaania ühisevägede alistamine Briti laevastiku poolt viitseadmiral Horatio Nelsoni juhtimisel kindlustas Wellingtoni sõdurite varustatuse kõigis ülejäänud Napoleoni sõdades ja Briti mereväe ülemvõimu sajaks järgmiseks aastaks – kuni Esimese maailmasõja alguseni.

Laev, millele oma loos viitan, HMS Colossus, osales tõepoolest lahingus. Üritasin hoida üksikasjad võimalikult täpsed, olgugi et tegelik komandör oli hoopis kapten James Morris. Kõige suurema lahingumõllu keskele sattunud Colossusele said osaks Briti laevastiku arvukaimad inimohvrid ning laevale tekitati nii suurt kahju, et see tuli Gibraltarile remonti pukseerida, enne kui oli valmis Inglismaale naasma.

Kasutasin seda teemat, et mälestada William Wheldale'i, kes viidi 1803. aastal minu kodulinnast, Põhja-Inglismaal asuvast Hullist väevõimuga lahingusse, kus ta hukkus kõigest

kahekümneaastasena. Üksikasjad on võetud David Wheldoni ja Richard Turneri raamatust „Family Connections“.

Raamatu esimese osa süžee hargneb Bathis minu vanaema auks, kes elas seal suurema osa elust. Teismelistena veetsime õega igal suvel mitu nädalat tema juures ning ma lugesin peamiselt Jane Austeni romaane. Vanaema ei olnud ajalooõber, aga ta viis mu imelisse kostüümimuuseumi ja iga tema valmistatud söögikorraga kaasnes vähemalt kolm erinevat sorti magustoitu, mis äratavad minus siiani jäägitut kiindumust ja lugupidamist.

Ja viimaks, raamatu teises osas kirjeldatud veepark sai inspiratsiooni Põhja-Yorkshire'is asuvast Studley Royali veepargist, mis valmis aastal 1767 ja lisati maailma kultuuripärandi nimekirja 1986. aastal. See on üks mu lemmikkülustuspaiku ja paljude õnnelike piknikute toimumiskoht. Ilmselgelt koos küpsistega.

Esimene peatükk

Bath – märts 1806

„*B*athi Belle'id, kõrgeima kvaliteediga kondiitritooted,“ luges kapten Samuel Delaney elegantse kollase-valgetriibulise varikatuse kõrvale puutahvlile maalitud sõnu ning pöördus oma kaaslase poole. „See on küpsisepood.“

„Aga mitte suvaline küpsisepood.“ Auväärt Ralph Hoxley koputas sõrmega vastu nina külge. „Tegemist on kogu Inglismaa kõige suurepärasema küpsisepoega.“

„Kõige suurepärasema...?“ Samueli pilk vilas ringi, veendumaks, et kedagi pole nägemas, misjärel ta müksas teisele mehele rusikaga mitte kõige õrnemalt vastu õlga. „Ralph, me ei pruugi enam olla esimeses nooruses, aga ma väldin teed ja küpsiseid keset pärastlõunat.“

„Ai!“ Tema kaaslane hõõrus ettevaatlikult oma käsivart. „See ei anna veel põhjust mind rünnata. Nende küpsised on tegelikult väga maitavad, aga see ei ole meie siiatuleku põhjus.“

„Miks me siis tulime?“

„Kohe näed. Aitab kaeblemisest, lähme!“

Samuel vahtis ringi ja arutles endamisi, kas peaks ümber pöörama ning lahkuma. Swainswick Crescent ei olnud nii

veneetsialik kui enamik muid tänavaid moodas kaupluste piirkonnas, olgugi et sealsed hooned olid samasugusest meekarva kivist ja omamoodi võluva moega. Pealegi oli see kõigest viieminutilise jalutuskäigu kaugusel majast, mille Samueli vanavanemad olid Circusel üürid. Aga samas oli Samuelil igav ja temas oli tärnanud uudishimu. Ta ohkas raskelt ja ootas, kuni üks tõld oli mööda sõitnud, enne kui tänava ületas. Ta märkas lõbustatult, et sõber hoidis tema käeulatusest kaugemale, kuni nad poeakende juurde jõudsid.

„Näe!“ Ralph osutas võidukalt läbi aknaklaasi. „Vaata ja ütle, et temake pole kõige erakordsem olevus, keda oled eales näinud.“

Temake? Samuel pööritas silmi. Ta oleks pidanud aimama, et kui ta isepäine sõber väljendab nii suurt vaimustust, siis ainult mõne naise suhtes. Pealegi oli tõenäoliselt tegemist järjekordse sobimatu silmarõõmuga. Aga et Samuel oli juba tulnud... Ta heitis põgusa pilgu poeaknasse, misjärel tegi seda veel kord ja möönis imestusega, et seekord oli Ralphil isegi õigus. Harilikult erinesid nende maitse-eelistused naiste suhtes nagu öö ja päev, kuid praeguses olukorras oli *erakordne* täiesti tabav omadussõna.

Leti taga seisev naine oli keskmist kasvu ja sale, kuid mitte kõhn, kurvika keha ja tumeda lokipahmakaga, mis oli üsna ohjeldamatult üles seotud. Soeng andis naisele ahvatlevalt räsitud ilme, justkui oleks ta äsja voodist tõusnud. Seda muljet süvendas satsiline valge põll, mis meenutas Samuelile kombineed. Paraku vaatas naine allapoole, nii et tema näojooned jäid varju, kui ta tünnikujulisele plekkpurgile paela ümber sidus, ent nii palju kui Samuel nägi, oli nägu nurgelise kujuga ja eriliselt kenake. Silmavärv polnud kaugelt eristatav, kuid Samuel oletas, et see on kohvikarva nagu naise juuksedki. Ta

tundis suurt kiusatust see välja selgitada. Ja veelgi suuremat tungi Ralph kõnniteelt alla lükata, kuna sõber oli naist esimesena näinud.

„Kas ta pole kõige isuäratavam suutäis, mida oled eales näinud?“ Kui Samuel ei eksinud, limpsis Ralph lausa huuli.

„Pole paha.“ Samuel põimis käed rinnale vaheliti ja astus aknast eemale. Erinevalt sõbrast polnud tal plaanis avalikult ühegi naise järele ilastada, kuitahes ilastamisväärne too ka polnud. „Kuigi ma ei saa jätkuvalt aru, miks sa mind läbi linna kohale vedasid. Olgugi et ma sinu vallutuste imetlemist naudin.“

„Ta ei ole mu vallutus, veel mitte, ega saagi selleks, kui sa mind ei aita.“

„Kas tõesti?“ Samuel kergitas imestunult kulmu ja tundis uudisest teatavat heameelt. Kui Ralph polnud näitsikut veel ära võrgutanud, siis järelikult... *Ei*. Ta summutas selle mõtte eos. Tema elu oli viimasel ajal niigi keeruline ilma täiendavate romantiliste sekeldusteta, hoolimata sellest, et see naine oli kõige paeluvama välimusega isend, keda ta oli näinud nelja kuu jooksul Inglismaale jõudmisest saadik. Või isegi kauem. Ta ei mäletanud, et oleks varem kellegi vastu paugupealt tõmmet tundnud. „Sul ei ole tavaliselt raskusi vastassoole lähenemisega.“

„Ei olegi,“ mühatas Ralph ärritunult. „Aga ma vajan sind tolle teise tähelepanu kõrvale juhtimiseks.“

„Missuguse teise?“

„Pean silmas tuleharki, kellele pood kuulub. Ta on seal...“ Semu surus nina vastu klaasi ja turtsatas nõrdinult: „Oot-oot, tema *ongi* see teine! Tema *ongi* tulehark!“

„Tema?“ Samuel võttis käed rinnalt ja heitis veel ühe tähelepanelikuma pilgu. Kohvikarva juustega naine ei näinud sugugi tulehargi moodi välja, igal juhul mitte sedavõrd, et õigustada

sõbra põlastavat tooni. Tõsi, Samuel pidi möönma, et naise hoiakus oli teatavat särtsakust, asjalikkust ja tõhusust, kui ta poes ringi kõndis ja üksteise järel kliente teenindas. Naine tundus olevat enesekindel ja võimekas. Samuel pidas neid omadusi naise juures pigem vooruseks kui puuduseks. Pagan võtku, see muutis ta veelgi ligitõmbavamaks!

Samuel silmitses töötavat naist. Letitagune sein koosnes põhiliselt riiulitest, millel leidus erineva suuruse ja kujuga purke ning mõni lahtine küpsisevaagen. Riiulid ja lett olid valmistatud tumedast puidust, võib-olla tammest või pöögist, kuid suurtest lõunapoolsetest akendest sisse tulvav päikesevalgus ei lasknud interjööri süngelt mõjuda. Terve pood mõjus hubaselt ja kutsuvalt ning Samueli kõht oli üpris tühi. Tol hetkel kõlas küpsiste söömine suurepärase ideena.

„Ma räägin sellest blondist!“ Ralph kostitas Samueli ahas-tava pilguga.

„Missugusest blondist?“

„Sellest seal!“

Nagu tellitult ilmus nähtavale väike peanupp, mille omanik oli midagi leti alt otsinud. Samuelile meenutas vaatepilt Punchi ja Judy etendust.

„Just *teda* ma tahtsingi sulle näidata. Tema on mu kuldne nümfi.“ Ralphi hääl oli jälle ilaseks muutunud. „Tema silmad on peaaegu niisama heledad kui sinu omad.“

„Sellega meie sarnasused piirduvad.“ Samuel kostitas sõpra põlgliku pilguga. „Kuigi vesi meeldib mulle, ei saaks minust õiget nümfi.“

„Aga kas ta pole isuäratav?“

Samuel tõmbas silmad vidukile ja piidles „nümfi“ hindava pilguga, kui too ühele vanemast härrasmehest kliendile väikese riidepambu ulatas.